

використовують тільки екологічно чисті, не додають жодних антибіотиків та заборонених продуктів в Україні і в Європі. За рахунок кукурудзи, сої, власних зернових виробники м'яса птиці і яєць сьогодні постачають якісну продукцію.

Продукція птахівництва Агрокорпорації «Крупець» користується попитом серед українців. Сьогодні на ринку кілограм крупецького бройлерного м'яса коштує 18-19 гривень, одне ж яйце – гривню. Однак в Європі цей продукт ціниться в півтора, а той у два рази дорожче тому підприємство готове вийти і на міжнародну арену збуту. Бізнес-стратегія агрокорпорації передбачає розвиток виробництва, високу його рентабельність.

На нашу думку, підвищення конкурентоспроможності продукції підприємств птахівничої галузі можливе лише за умови переходу на інноваційну модель розвитку підприємств галузі, конструювання нових раціонів на основі природних складових рослинного походження, виробництво поліпшеної органічної продукції та переведення птахофабрик на повну безвідходність із реалізацією її вторинних продуктів (органічних добрив, посліду й підстилки, пташиного пуху і пір'я).

Література

1. Артиш В. І. Виробництво органічної продукції а країнах Європейського союзу/ В. І. Артиш // Економіка АПК. – 2014. – № 2. – С. 93-96.
2. Дудар О. Т. Екологічне сільське господарство Польщі: тенденції розвитку, система контролю та сертифікації / О. Т. Дудар // Економіка АПК. – 2013. – № 9. – С. 105-112.
3. Харченко Т. Б. Перспективи розвитку ринку органічної продукції в Україні / Т. Б. Харченко // Економіка АПК. – 2013. – № 9. – С. 37-41.

Ярослав Костецький

Тернопільський національний економічний університет

ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ АГРОФОРМУВАНЬ

Підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва та рівня продовольчої безпеки країни залежить від наявності, ефективності використання і відтворення ресурсного потенціалу аграрних підприємств. Під ресурсним потенціалом слід розуміти наявність засобів та запасів, які знаходяться у розпорядженні агроформування і можуть бути використані для досягнення окреслених завдань. Тому вирішення завдання зміцнення ресурсного потенціалу сільськогосподарських підприємств може стати однією із найголовніших передумов підвищення результативності їх розвитку і всього аграрного сектора регіону.

В економічній аграрній науці існують різні тлумачення сутності та структури ресурсного потенціалу. Більшість дослідників, характеризуючи ресурсний потенціал, розглядають його як сукупність певних ресурсів, необхідних для отримання кінцевого продукту.

Ресурсний потенціал розглядається нами як сукупність взаємопов'язаних ресурсів (земельних, матеріально-технічних та трудових), що використовуються чи можуть бути використані з метою досягнення поставлених цілей, тобто можуть залучатися не тільки у виробничу діяльність, але й у фінансову та соціальну сфери діяльності суб'єкта господарювання.

Кількісна і якісна збалансованість земельних, людських та матеріальних ресурсів визначає потенційний рівень ефективності аграрного сектора. Проблемі ефективності присвячено багато праць вітчизняних та зарубіжних вчених, більшість з яких допускають тлумачення даного поняття як ефект, результат. Підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва полягає в тому, щоб з кожної використаної одиниці ресурсів – природних, трудових та технічних, домогтися збільшення обсягу випуску продукції або забезпечити отримання необхідної споживачам кількості товарів при найменших витратах виробничих запасів. Тому ефективне використання ресурсного потенціалу агроформувань є об'єктивною необхідністю і важливою передумовою розвитку аграрного сектора економіки.

З метою забезпечення результативності процесу формування та використання ресурсного потенціалу, при його організації необхідно враховувати сукупність чинників, що впливають на нього і водночас визначають його ефективність. Основними з них є: екологічний, соціальний, економічний, виробничий та фінансовий, що виступають як невід'ємні елементи системи підвищення ефективності використання ресурсного потенціалу.

Важливою передумовою ефективного використання ресурсів підприємств є їх збалансоване формування. Проте, застосовуючи показник ресурсозабезпеченості, не можна отримати достовірну оцінку про результативність та ефективність виробництва в цілому. Крім цього, поряд із кількісним аспектом значну роль відіграє структурний та якісний склад ресурсного потенціалу.

У процесі формування та розширеного відтворення ресурсного потенціалу аграрних підприємств значною проблемою є їх матеріально-технічне переоснащення, що передбачає розроблення дієвої стратегії з метою забезпечення необхідними ресурсами.

Реформаційні перетворення в аграрному секторі сприяли певним позитивним змінам в організації сільськогосподарського виробництва, зокрема

змінити статус усіх складових ресурсного потенціалу, проте очікуваних результатів це не дало.

Кризова ситуація в економіці загалом та аграрному секторі зокрема, спричиняє руйнування ресурсного потенціалу. Сьогодні необхідно здійснення швидких організаційно – економічних перетворень у діяльності аграрних підприємств, процесах формування і використання ресурсів, які б сприяли забезпеченню продовольчої безпеки держави, розвитку сільських територій та досягненню цілей діяльності окремих виробничих структур. При цьому ресурсний потенціал слід розглядати як сукупність взаємопов'язаних ресурсів, які можуть використовуватися не тільки у виробничому процесі, але й у фінансовій, соціальній та інших сферах діяльності.

Отже, ресурсний потенціал підприємства слід розглядати як цілісну динамічну систему, всі компоненти якої тісно взаємопов'язані та взаємообумовлені. Лише за умови повного комплексного використання усіх складових ресурсного потенціалу та зв'язків між ними можна досягти позитивних зрушень у діяльності як окремого підприємства, так і аграрної сфери загалом.

Література

1. Ганначенко С.Л. Інноваційні ресурсозберігаючі технології в землеробстві. //Економіка АПК. – 2011. – № 1. – С. 99-103
2. Іванишин В.В. Роль технічних засобів у розвитку аграрного виробництва в контексті ефективності їх використання. //В.В. Іванишин. //Економіка АПК. – 2003. – № 6. – С.3-10
3. Соціально-економічний розвиток України [Електронний ресурс]. – режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua>

Олександр Крайняк

Тернопільський національний економічний університет

ВИКОРИСТАННЯ БІОПАЛИВА ДЛЯ ПОКРАЩЕННЯ ЕНЕРГОЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Енергозбереження визначено одним із пріоритетних напрямків державної політики України і має реалізуватися як довгострокова та чітко спланована програма дій [1].

Комплексне вирішення проблеми енергозбереження – один із найбільш вірогідних для України шляхів успішного подолання економічної та енергетичної криз і входження в сім'ю високо розвинутих країн світу. Вирішення цієї проблеми дозволить нашій державі різко зменшити залежність